

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztályozás
Szerző: <i>Péterfi István</i>				Tárgy: <i>78(064.5)</i>
KELEN HUGÓ EMLÉKHANGVERSENY				hely: <i>Kelen Hugó</i>
Forrás: <i>Munka</i>				Idő: <i>4/1984</i>
				Személy
				Helyszám
(Hely)	<i>198. 8</i> (Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	

Most két éve halt meg Kelen Hugó. Címe-
ket, díjakat, rangokat nem írhatunk neve mel-
lé. De azt mégsem mondhatjuk, hogy semmi
jutalmat nem kapott. Lehet-e szebb kitün-
tetés, mint az, hogy neve már életében fogal-
lommá vált: az új magyar zenéért rajongó
fáradhatatlan, önzetlen, harcos fogalmává.

Nála fanatikusabb propagálóját Bartók és
Kodály muzsikájának keresve is alig talál-
hattuk, akkor, amikor ennek felismeréséért és
elismeréséért küzdeni kellett. De lelkesedéssel,
áldozatos segítőkészséggel odaállott ő minden
tehetség mellé.

Szüntelen agitálásában, hírverésében csak a
saját érvényesüléséről feledkezett meg. Pedig
sokoldalú, értékes talentum volt ő maga. Ihe-
letett, finomízlésű zeneköltő, kiváló tanító, in-
spiráló énekmester, bátor, igazságos kritikus,
olyan, aki véleményét minden melléktekintet
nélkül ki is mondja.

A másokért való szüntelen munkája adja
magyarázatát, hogy kompozícióinak száma
nem olyan bőséges, mint amilyen tudása, mű-
veltsége, munkakedve alapján lehetett volna.
(Külön szerencsétlenség, hogy még ezeknek
egy része életének sok súlyos megpróbáltatása
közben megsemmisült.) Viszont azt is meg kell
állapítani, hogy a megmaradottakat sem tű-
zik műsorra úgy és annyiszor, ahogy lehetne
és kellene és ahogy érdemes lenne.

A Magyar Zeneművészek Szövetsége most
hiányt pótolta és kötelességet teljesített, ami-
kor a Művészklubban Kelen Hugó műveiből

emlékhangversenyt rendezett. A zeneszámok
előtt dr. Molnár Antal, a Zeneművészeti Főis-
kola Kossuth-díjas tanára mondott szép be-
vezető beszédet, majd Neményi Lili, Feleki
Rezső, Rösler Endre dalokat énekelt, Ney Ti-
bor a „Hallgató és friss” című hegedűdarabot
játszotta. Hock Bertalan a „Román” című,
oboára írt darabot adta elő. Kósa György a
„Recitativo” című zongoraszerzeményt, a
Szász József—Székács János—Szász Árpád
hármas a Vonóstriót mutatta be. A zongoraki-
sérletet Kelen Rózi és Kósa György látták el
művészién. Valamennyi előadó szívvel-lélekkel
állott a művek hű tolmácsolásának szolgálá-
tába.

Kelen korszerű zenéjének formanyelvén
megéreződik ugyan eszményképeinek hatása,
de soha nem utánoz, nem másol, eredetisé-
gét, önállóságát mindig megőrzi. Reméljük,
hogy a Kelen-dalok, hangszeres művek kottái
hamarosan kiadásra is kerülnek és koncertter-
mekben, rádióban ezentúl gyakrabban szólal-
nak meg.

Kelen Hugó életében idézhette volna Kiss
József versét, mert az ő mezőin sem értek ka-
lászok, az ő aratása is csak egy marék virág.
De, aki az emlékhangversenyen látta a mé-
lyen meghatott hallgatóság szemében a köny-
nyeket, amikor nemesjellelű kartársukra, ta-
nárakra, szeretett barátjukra gondoltak, érez-
hette, hogy Kelen Hugó aratása hervadhatat-
lan. Öntözik az ő virágait.

Péterfi István